

ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥେର ରମିକତା

ବଲାକା

[Zoom In](#) | [Zoom Out](#) | [Close](#) | [Print](#) | [Home](#)

ଯେ ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଗାନ, କବିତା, ନାଟକ, ଗନ୍ଧ ରଚନାଯ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗଭିର ଦର୍ଶନେର ପ୍ରେକ୍ଷାପଟେ ନିଜସ ସୃଷ୍ଟିକେ ଚିତ୍ରିତ କରେଛିଲେନ, ବାସ୍ତବ ଜୀବନେ ସେଇ ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କ ଛିଲେନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରମିକତା।

ରମିକତା ଦିଯେ ହଦଯେର ବ୍ୟାନ୍ତି ନିର୍ଣ୍ଣୟୋଗ ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ସୀମାନାହୀନ -

ଏକବାର ବଲାଇଚାନ୍ଦ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ ଭାଗଲପୁର ଥେକେ ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥେର ସଙ୍ଗେ ଦେଖା କରତେ ଏଲେନ ଶାସ୍ତିନିକେତନେ । ଉତ୍ତରାୟଣେ ଏସେ ଦେଖିଲେନ ଏକଟି ଟେବିଲେ ଖାନିକଟା ଝୁଁକେ ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଲିଖିଛେ । କଥାବାର୍ତ୍ତାର ପର ବନଫୁଲ ବଲେନ ଅତ ଝୁଁକେ ଲିଖିତେ ଆପନାର କଷ୍ଟ ହଚ୍ଛେ ନା ? ଆଜକାଳ ତୋ ନାନାରକମ ଚୟାର ବେରିଯୋଛେ, ଠେସ ଦିଯେ ବସେ ଆରାମ କରେ ଲେଖା ଯାଯ ।' ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ବଲେନ 'ଝୁଁକେ ନା ଲିଖିଲେ ଲେଖା ବେରୋଯ ନା, କୁଞ୍ଜୋର ଜଳ କମେ ଗେଛେ ତୋ, ତାଇ ଉପୁଡ଼ କରତେ ହ୍ୟ ।'

ଶାସ୍ତିନିକେତନେ ଏକ ଭଦ୍ରଲୋକ ଏଲେନ ଶୁଦ୍ଧେବେର ସଙ୍ଗେ ଦେଖା କରତେ । ଏକଜନ ମଜା କରେ ବଲେଛିଲ, ତାକେ ଶୁଦ୍ଧେବ ସଖନ ନାମ ଜିଜ୍ଞାସା କରବେ ତଥନ କାନେର କାଛେ ମୁଖ ନିଯେ ଚେଂଚିଯେ ବଲବେ, ଉନି ଏଖନ କମ ଶୁଛେନ । ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ପରିଚୟ ପରେ ନାମ ଜିଜ୍ଞେସ କରଲେ ମେ କାନେର କାଛେ ମୁଖ ନିଯେ ଚେଂଚିଯେ ବଲି, କାନାଇ ।

ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ବଲିଲେନ ଯେ ତୋମାର ନାମଟା ସାନାଇ ହଲେ ଭାଲ ହୋତୋ ।

ଠାକୁରବାଡ଼ିତେ ବିଚିତ୍ରା ପତ୍ରିକାର ସଭାଯ କିଛୁଦିନ ଖୁବ ଜୁତୋ ଚୁରି ଯାଚିଲ । ଶର୍ଷଚନ୍ଦ୍ର ଜୁତୋ ଚୁରିର ଭୟେ ସଭା ମଧ୍ୟେ ଜୁତୋ ଦୁଟେ । କାଗଜେ ମୁଡ଼େ ନିଯେ ଢୁକଲେନ । ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥେର କାନେ ଖବର ଗେଲେ, ଶର୍ଷଚନ୍ଦ୍ରକେ ବଲେନ, ଓହେ ଶର୍ଷ, ତୋମାର ବଗଲେ ଓଟା କିମେର ପୁଣି ? ପରେ ଶର୍ଷଚନ୍ଦ୍ରର ଅପସ୍ତତତା ଦେଖେ ବଲେନ, 'ବୁଝାତେ ପେରେଛି, ଓଠା ହଚ୍ଛେ କଲିଯୁଗେର ପାଦୁକାପୁରାଣ ।'

ଏକବାର ଆମନ୍ତିତ ସଭାଯ ଠିକ ସାଡ଼େ ପାଁଚଟାଯ ଗିଯେ ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦେଖିଲେନ ଆୟୋଜକଦେର ପାତା ନେଇ । ଅର୍ଥଚ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶୁ ସାଡ଼େ ପାଁଚଟାଯ । ଖାନିକକ୍ଷଣ ଅପେକ୍ଷା କରେ ଦୁ-କଳମ ଲିଖେଛିଲେନ - ଏସେହିଲେମ, ବସେହିଲେମ, ଦେଖେହିଲେମ କେଉ ନେଇ । ଆମାର ସାଡ଼େ ପାଁଚଟା ଜେଣୋ/ପାଁଚଟା ତିରିଶେଇ ।

ଶାସ୍ତିନିକେତନେର କାଜେର ଲୋକ ବନମାଳୀ, ଗାୟେର ରଙ୍ଗ ବେଶ କାଲୋ । ମୁନାଲିଶିଦେବୀ ଆଶମେ ଏସେ ଦାୟିତ୍ୱ ନିଯୋଛେନ । ବନମାଳୀର କାଜକର୍ମ କରିଛେ । କବିଣ୍ଡ ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲେନ, ବନମାଳୀ ଖାଓଯା ଦାଓଯା କେମନ ଚଲିଛେ ?

ବନମାଳି ଦିଦିମଣି ଆବାର ଆମାକେ ଦୁଖ ଖାଓଯାଚେନ ।

ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ-ଦୁଖ ଖାଓଯାଚେନ କେନ ? ତାର ଚୟେ ଦୁଖ ମାଖାଲେଇ ପାରିଲେନ । ଖେଲେ ତୋ ରଙ୍ଗେ ବେଶୀ ଉନ୍ନତି ହଚ୍ଛେ ନା ।

ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥେର ଏ ଧରନେର ରମିକତା ଅଣ୍ଟି । ଯାର ମୂଲ୍ୟ ନେହାତାଇ କମ ନାହିଁ । ଆଗେକାର ଦିନେର ରମିକ ମାନୁସଜନେର ମେ ରମିକତା ଆଜ ବିରିଲ । ସେଇ ଥେକେଇ ଭିତରେ ମାନୁସଟା ସରସ ହୁଏ ଉଠି, ଯାର ଜୋଡ଼େ ଇହକାଳେର ଦୁଃଖ, ଶୋକ ଅନେକ ବେଶୀ ହାଲକା ହୁଏ । ଭିତରେ ଭିତରେ ଏକଟା ଶତି ପ୍ରକାଶ ପେଇୟେ ବସେ ।

[Zoom In](#) | [Zoom Out](#) | [Close](#) | [Print](#) | [Home](#)

